

til at forklare og forstå for den almindelige befolkning. Denne slaphed over for Rusland kan i hvert fald ikke accepteres.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Hald Madsen, om hr. Jens Hald Madsen føler, der er uklarhed i det fælles forslag til vedtagelse, som et stort flertal i Tinget har fremsat, og hvor der i andet afsnit står:

»Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at arbejde aktivt i alle internationale sammenhænge for initiativer, der kan bidrage til at få krigen bragt til ophør, herunder at arbejde for iværksættelse af sanktioner, ...«.

Det vil sige, at man også opfordrer til økonomiske sanktioner og gør det i fællesskab. Men vi gør det ikke som en isoleret dansk foreteelse; vi nærer ikke uvilje over for det, men gør det i fællesskab med EU, Europarådet og de andre organisationer.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning og derefter hr. Jens Hald Madsen, og så satser jeg på at gå tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører hr. Jens Hald Madsen, skal man altså have mindst tre hoveder at støtte sig til. Det er dog fantastisk at høre på de besvarelser, man får.

Hr. Hald Madsen siger, at det er vanskeligt, ja, det er næsten umuligt. Ja, vist er det da vanskeligt, men det bliver ikke mindre vanskeligt, når man hører hr. Hald Madsens forskellige forklaringer. Mit spørgsmål – og nu stiller jeg det tredje eller fjerde gang – går på: Hvorfor er det vanskeligt i Rusland, og hvorfor er det meget nemt i Irak og Serbien?

Da vi snakkede Irak og Serbien, var det ikke spor vanskeligt for partiet Venstre. Det var ikke engang umuligt, det var nødvendigt, ikke sandt? Hvorfor er det så så vanskeligt, ja, næsten umuligt at diskutere sanktioner over for Rusland, og om de virker eller ej? Jeg forstår det ikke og vil godt have en forklaring på logikken i partiet Venstres politik på området.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil nødig belæres af Dansk Folkeparti om dobbeltmoral og slaphed og ingen sammenhæng i udenrigspolitikken, for det er nøgleordene for Dansk Folkepartis udenrigspolitik: Ingen sammenhæng. Det har der ikke været indtil nu, og det er faktisk sørgeligt og trist.

Hvor langt ville Dansk Folkeparti være gået ad diplomatisk vej, som det bliver sagt, i Kosovo? Hvor langt skulle vi være gået? Hvor mange flere skulle være slået ihjel? Og hvor langt skal vi gå nu i Tjetjenien? Nej, der er konsekvens i det, når man tager et ansvar, når man mener og kan stå inde for, at nu bruger vi de og de værktøjer i Rusland, og nu bruger vi de militære midler i Kosovo, fordi der ikke er nogen anden vej. Forhandlingsoplægget er brugt op.

Jeg vil gerne takke CD's hr. Ebbe Kalnæs for de vise ord, for det står lysende klart i vedtagelsen, at vi ønsker ikke at gå enegang, når vi skal lave sanktioner. Vi ønsker, at det internationale samfund, som har været med til skabe konventionerne og reglerne for, hvordan man skal opføre sig i et demokratisk samfund, skal være med, og at vi skal gøre det sammen.

Jeg kan ikke forstå, at hr. Holger K. Nielsen ikke kan se en forskel på Iraks Saddam Hussein og Serbiens Milosevic – nogle diktatorer, som hverken hr. Holger K. Nielsen eller jeg ønsker skal fortsætte – når man sammenligner med den politiske situation i Rusland, som netop er på vej imod en demokratisering, og hvor de sanktioner, hr. Holger K. Nielsen taler om, måske kunne ødelægge det hele. Der var ingen tvivl hos mig om, at der skulle gribes ind i Irak og Serbien, for jeg ønskede ikke, at de diktatorer skulle fortsætte. Men i Rusland håber jeg, at de kan få skabt et demokrati, ligesom vi har det hos os selv.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det virker meget svært at forstå de argumenter, hr. Jens Hald Madsen kommer med.

Flere gange under denne debat har jeg spurgt om den forskel, som Venstre ser, og Venstre svarer bare ved at sige, at det er Dansk Folkeparti, der ikke har en sammenhængende udenrigspolitik. Men nu er det faktisk Venstres oplæg til debat, Venstres ordførertale, vi diskuterer, og så må det også være Venstres opgave at svare på, hvorfor mord og lemlæstelse i Tjetjenien er mere rimeligt og mere tilladeligt, end